

Çağrı

– GAFİL · 09 Haziran 2020

Aşağılık bi suçlu insanoglu.Biraz toprak, biraz su...Geçtiği her yeri kirleten, çamur eden bi varlık.İşte tam da bu kirden, pastan kurtulman için eline ulaşan davetiyenin adı Bela.Hem de O yüceler yücesi, senin gibi pasaklının birini muhatap alıyor.Aç hele gözlerini bir bak.Kiraz toprağa düşüp bitmeden önce meyvesini çürütüyor.İstiridye göğsünden inci sunmak için o göğüsü ne acılara geriyor.Gafıl goncanın güle dönüşümünü seyrederken hayran hayran, goncanın çektiği sızıyı bilmiyor.Hal böyle iken üzerine vurulan her sopa darbesine katlanmalı ki, sonunda saraya serilmeye layık bir kilim olasın. Yoksa tozlanmış kilimi kim sarayına serer ki.

Ey gönül!Sakın sen aldanıp bakma bu cihana...Şu dünya dahi fani iken hangi belası baki olabilir ki.Aç gözlerini uyuma artık. Bu yaşam uyumak için çok kısa. Bak kuşlara nasıl da uçarlar. Sen serin tut ki göğsünü; genişlesin, hafiflesin. Ağır olan uçamaz.Öyleyse doldurma heybeni daha fazla. Alıyorsan da hafif gibi duran lakin en kıymetli olan mücevherleri al. Sevgi al, aşk al, güven al, özlem al, merhamet al, dürüstlük al. Bunlar yük olmaz sana.Aksine kanat olur uçurur seni.Bırak öfkeyi, kini, nefreti, bencilliği, haseti... Bu fani olan dünyada onlarda kaybolup gitsinler. Şimdi kendine gel ve uyan. Uyan çünkü zaman çok hızlı ve vakit çok dar. Hadi uyan. Uyan ey GAFİL süren doluyor...